

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ

หน้าชื่อเรื่อง

[Title Page]

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ

[The Formative Age of the Bahá'í Faith]

ฉบับแปลอย่างไม่เป็นทางการ (มกราคม 2563)

[Provisional Translation (January 2020)]

เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ
ของชุมชนบาไฮประเทศไทย

[International Bahá'í Website](#)
[in English and other languages](#)

ศูนย์กลางศาสนาบาไฮ

1415 ศรีวรา ทาวน์ อิน ทาวน์ ซอย 3/4 ถนนศรีวรา
แขวงพลับพลา เขตวังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310
โทรศัพท์ (66) 02-530-7417, (66) 02-530-7418
โทรสาร (662) 935-6515

National Bahá'í Centre

1415 Sivara Town-in-Town Soi ¾ Sivara Rd
Wang Thong Lang, Bangkok 10310
Tel (+66) (0) 2-530-7417, (+66) (0) 2-530-7418

info@bahai.or.th

ศาสนาบาไฮ

[Bahá'í Faith]

สารบัญ

[Table of Contents]

หน้าชื่อเรื่อง [Title Page].....	1
สารบัญ [Table of Contents].....	2
ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ [The Formative Age of the Bahá'í Faith].....	3
1 ความเป็นมา [Background].....	3
2 สมัยแห่งยุคก่อร่างศาสนา [Epochs of the Formative Age]	5
2.1 สมัยแรก : ระหว่างปี พ.ศ. 2464-2487/89 (ค.ศ. 1921-1944/46) [First Epoch: 1921 - 1944/46].....	5
2.2 สมัยที่สอง : ระหว่างปี พ.ศ. 2489-2506 (ค.ศ. 1946-1963) [Second Epoch: 1946 - 1963].....	6
2.3 สมัยที่สาม : ระหว่างปี พ.ศ. 2506-2529 (ค.ศ. 1963-1986) [Third Epoch: 1963 - 1986].....	7
2.4 สมัยที่สี่ : ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2544 (ค.ศ. 1986-2001) [Fourth Epoch: 1986 - 2001].....	8
2.5 สมัยที่ห้า : ระหว่างปี พ.ศ. 2544-ปัจจุบัน (ค.ศ. 2001-ปัจจุบัน) [Fifth Epoch: 2001 - Present].....	9
The Formative Age of the Bahá'í Faith.....	10
1 Background.....	10
2 Epochs of the Formative Age.....	11
2.1 First Epoch: 1921 - 1944/46.....	12
2.2 Second Epoch: 1946 - 1963.....	13
2.3 Third Epoch: 1963 - 1986.....	13
2.4 Fourth Epoch: 1986 - 2001.....	14
2.5 Fifth Epoch: 2001 - Present.....	15

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ

[The Formative Age of the Bahá'í Faith]

จาก Bahaipedia https://bahaipedia.org/Formative_Age

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮเป็นที่รู้จักกันในอีกนามหนึ่งว่า ยุคหัวเลี้ยวหัวต่อ หรือยุคเหล็ก หมายถึงยุค ณ ปัจจุบันซึ่งเริ่มนับถอยหลังตั้งแต่ปี พ.ศ. 2464 (ค.ศ. 1921) ซึ่งเป็นปีที่พระอับดุลบาฮาถึงแก่กรรมภาพ จนถึงยุคทองที่จะเริ่มขึ้นในอนาคต

1 ความเป็นมา [Background]

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนตี อธิบายยุคก่อร่างศาสนาว่าเป็นช่วงแห่งการเปลี่ยนผ่าน เป็นช่วงเวลาที่เราจะเห็นจิตใจจากยุควิเศษจะถูกแปลงให้มีการเปลี่ยนทางสังคม โดยบุคคล นั่นคือ การวางพื้นฐานแก่ยุคทองที่จะมาถึง

“ยี่สิบสามปีในศตวรรษแรกของศาสนาบาไฮอาจเรียกได้ว่าเป็นช่วงแรกของยุคก่อร่างศาสนา เป็นช่วงเปลี่ยนผ่านไปสู่การปรากฏและการก่อตั้งระเบียบการบริหารศาสนา เป็นช่วงเวลาซึ่งในท้ายที่สุดแล้ว สถาบันการบริหารสมาพันธ์แห่งโลกบาไฮในอนาคตจำเป็นต้องได้รับการจัดตั้งในยุคทอง และนั่นก็เป็นเวลาที่เราจะได้ประจักษ์ในการเข้าสู่ยุคแห่งการบริหารอย่างเต็มรูปแบบตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสิทธิ์ประสาทไว้”¹

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนตี กล่าวว่า ช่วงยุคก่อร่างศาสนา ระเบียบการบริหารจะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการสถาปนาสถาบันสภายุติธรรมแห่งสากล มีการประมวล พระคัมภีร์คิตาปี-อัคดัส อย่างเป็นทางการและมีประกาศใช้กฎ ณ เวลานั้นสันติภาพระดับรองจะบังเกิดขึ้น ทำให้มนุษยชาติมีความสามัคคีกันและได้บรรลุวุฒิภาวะ²

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนตี ระบุว่า การปิดยุคก่อร่างมีความเกี่ยวเนื่องกับการสถาปนาสมาพันธ์บาไฮและการเกิดสันติภาพที่ยิ่งใหญ่ที่สุด :

“บัดนี้ พลังกาโหมที่ถูกปลดปล่อยออกมาอย่างน่าอัศจรรย์ใจจากองค์ของสองพระผู้เป็นสื่อแสดงองค์พระผู้เป็นเจ้าที่ทรงเสด็จถดถอยมาอย่างเป็นเอกเทศ อย่างรวดเร็วและต่อเนื่องตลอดจนความเอาใจใส่ดูแลจากบรรดาผู้รับใช้ที่ได้รับการระดมกำลังและตั้งอยู่ในระเบียบวินัย ผู้ซึ่งผ่านการ

¹ "God Passes By", rev. ed. (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1987), pp. 324-28

² <http://reference.bahai.org/en/t/se/CF/cf-1.html>

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ

เลือกสรรค์ให้เข้ามามาดูแลศาสนาที่แผ่ไพศาลก็ได้ปรากฏให้เห็นอยู่ต่อหน้าต่อตาแล้ว พลังที่กำลังตกผลึกเป็นสถาบันอย่างช้าๆ เหล่านี้นับได้ว่าเป็นเครื่องหมายรับรองชื่อเสียงและความรุ่งเรืองของยุคที่พวกเราได้รับการร้องขอให้สถาปนาขึ้นด้วยการกระทำของพวกเราที่ได้รับการจารึกไว้ตลอดกาล เพราะความพยายามทำงานของพวกเราในยุคของศาสนานี้ และที่ยิ่งไปกว่านั้นก็คือขนาดความเพียรพยายามอย่างหนักในการปรับเปลี่ยนชีวิตของพวกเราให้เป็นไปในแนวของวีรชนรุ่นก่อนหน้าทีล่วงลับไปแล้วนั้นจำเป็นต้องขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของเครื่องมือที่เราวางรูปแบบไว้ เป็นรูปแบบที่จะใช้ตั้งโครงสร้างของสมพันธ์ที่มีแต่ความสุขซึ่งส่งสัญญาณการมาถึงของยุคทองของศาสนาของเรา”³

ท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี มีได้บอกล่วงหน้าไว้อย่างแน่นอนว่ายุคก่อร่างของศาสนาจะสิ้นสุดลงเมื่อไร แต่ได้ระบุไว้แค่ว่ายุคก่อร่างและยุคทองของศาสนาอาจจะสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 3343 (ค.ศ. 2800) ดังนี้ :

“ยี่สิบสามปีสุดท้ายของศตวรรษจะมาบรรจบกับสมัยแรกของศตวรรษที่สองซึ่งเป็นยุคทองและยุคก่อร่าง นับเป็นยุคของพระบาฮาอูลลาห์ที่มีแห่งการบริหารอย่างเต็มรูปแบบตามที่พระผู้เป็นเจ้าทรงประสิทธิ์ประสาทไว้ เป็นจุดเริ่มแรกของหลายสมัยที่ตามมาอย่างต่อเนื่อง นำหน้าการถือกำเนิดของยุคทองซึ่งเป็นยุคสุดท้ายของการบริหารของศาสนาตามที่ถูกกำหนดไว้โดยพระผู้เป็นเจ้า ดังที่พระผู้ทรงลิขิตเองได้ทรงจารึกไว้อย่างปราศจากเงื่อนไขว่าจะมีอายุยืนยาวต่อไปอีกไม่น้อยกว่าหนึ่งพันปี...”⁴

³ Shoghi Effendi, *The World Order of Bahá'u'lláh*, US Bahá'í Publishing Trust, 1991 first pocket-size edition, p 98

⁴ Shoghi Effendi, *Citadel of Faith*, US Bahá'í Publishing Trust, 1980 third printing, p 5

2 สมัยแห่งยุคก่อร่างศาสนา [Epochs of the Formative Age]

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี แบ่งยุคก่อร่างศาสนาออกเป็นสมัยต่างๆ สภายุติธรรมแห่งสากลได้ให้คำจำกัดความคำว่าสมัยในเวลาต่อมา ไม่ได้กำหนดสมัยในยุควีรชนตามช่วงเวลาแต่ใช้เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นในช่วงนั้นเป็นเกณฑ์กำหนด จึงได้มีการแยกและกำหนดสมัยไว้ในแผนงานสวรรค์ ดังนี้ :

2.1 สมัยแรก : ระหว่างปี พ.ศ. 2464-2487/89 (ค.ศ. 1921-1944/46)

[First Epoch: 1921 - 1944/46]

ท่านศาสนิกบาล โซกิ เอฟเฟนดี บรรยายให้เห็นศาสนาในสมัยนี้ว่ามีความเชื่อมโยงกับการก่อตั้งระเบียบการบริหารศาสนา ท่านให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะแผนงานสมัยเจ็ดปีแรกว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ⁵

ดังปรากฏในหน้าคำนำหนังสือ *God Passes By* ดังนี้

“ การก่อกำเนิดของสมัยที่สี่นี้ซึ่งเป็นระยะสุดท้ายของศตวรรษแรกของศาสนาบาไฮเกิดขึ้นในจังหวะเดียวกันกับยุคการก่อตัวของบาไฮศักราช ทั้งยังตรงกับวาระที่มีการก่อตั้งระเบียบบริหารศาสนาของพระบาฮาอุลลาห์ ทำให้ระบบนำทางที่เป็นใจกลางและรูปแบบระเบียบโลกของพระองค์เกิดขึ้นในทันที เป็นช่วงที่ครอบคลุมระยะเวลาสี่สิบสามปีในยุคก่อร่างศาสนา เหตุการณ์เท่าที่เห็นกันแล้วอย่างเด่นชัดก็คือความประสงค์ร้ายต่อบาไฮปะทุขึ้นมาอีกในรูปแบบที่ต่างไปจากเดิม ผลที่เกิดขึ้นในด้านหนึ่งก็คือ ยิ่งทำให้การแพร่ขยายศาสนาในห้องที่ในห้าทวีปในโลกกว้างขวางมากกว่าเดิม ทำให้ศาสนาเป็นอิสระและพร้อมกันนั้นก็ได้รับการยอมรับสถานภาพทางศาสนาในหลายชุมชนในดินแดนต่างๆ ” ⁶

ท่านศาสนิกบาล โซกิ.เอฟเฟนดี.ได้ส่งโทรเลขในปี พ.ศ. 2494 (ค.ศ. 1951) แจ้งปิดสมัยแรกของศตวรรษที่สองของศาสนาบาไฮ ⁷ จดหมายฉบับนี้เขียนในนามของท่านศาสนิกบาลในปี พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) มีใจความว่า ปิดยุคก่อร่างศาสนาสมัยแรกซึ่งมีช่วงเวลายี่สิบห้าปี กำหนดปีที่ปิดคือปี พ.ศ. 2489 (ค.ศ. 1946) ^{8 9}

⁵ Shoghi Effendi, *Citadel of Faith*, US Bahá'í Publishing Trust, 1980 third printing, p 5

⁶ [<http://reference.bahai.org/en/t/se/GPB/gpb-1.html.utf8?query=formativ&action=highlight#pgxv> Shoghi Effendi, *God Passes By*, US Bahá'í Publishing Trust, 1979 second printing, p xv

⁷ Shoghi Effendi, *Messages to the Bahá'í World: 1950-1957*, US Bahá'í Publishing Trust, 1971 edition, p 13

⁸ Shoghi Effendi, *Directives from the Guardian*, India/Hawaii, 1973 edition, pp 203

⁹ *Lights of Guidance*, No. 1626

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ

แผนกคัมภีร์ของสภาผู้ธรรมแห่งสากลขยายความว่าสมัยแรกของศาสนาสิ้นสุดระหว่างปี พ.ศ. 2487 (ค.ศ. 1944) และ พ.ศ. 2489 (ค.ศ. 1946) ¹⁰

มีการจัดกิจกรรมของชุมชนบาไฮในสมัยแรก ดังนี้ ระยะเวลาเตรียมการระหว่าง พ.ศ. 2464 (ค.ศ. 1921) ถึง พ.ศ. 2480 (ค.ศ. 1937) แผนงานเจ็ดปีครั้งแรก ตั้งในปี พ.ศ. 2480 (ค.ศ. 1937) ถึงปี พ.ศ. 2487 (ค.ศ. 1944) และแผนงานสร้างความมั่นคงแก่ผลงานที่ได้รับในระหว่างปี พ.ศ. 2487 (ค.ศ. 1944) ถึงปี พ.ศ. 2489 (ค.ศ. 1946) ¹¹

2.2 สมัยที่สอง : ระหว่างปี พ.ศ. 2489-2506 (ค.ศ. 1946-1963) [Second Epoch: 1946 – 1963]

ท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี ให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับแผนงานสวรรค์ที่ทำให้ศาสนาเผยแพร่ออกไปนอกเขตซีกโลกตะวันออกกลางและซีกโลกตะวันตกในขณะเดียวกันกับการรุ่งขึ้นมาของศูนย์กลางศาสนาแห่งโลกและการที่ศูนย์กลางศาสนาแห่งโลกบริหารให้เกิดความเป็นปึกแผ่นแก่ศาสนา ¹²

ท่านศาสนิกบาล โชกิ เอฟเฟนดี ได้อ้างถึงการเปิดยุคก่อร่างสมัยที่สองในสารฉบับปี พ.ศ. 2490 (ค.ศ. 1947)ถึงที่ประชุมแห่งชาติประเทศสหรัฐอเมริกา ¹³ มีใจความดังนี้ :

“ ยุคที่เราอย่างเข้ามา ณ เวลานี้ได้ถูกกำหนดให้ส่งแรงกระตุ้นอย่างเป็นประวัติศาสตร์ต่อสองขบวนการ ที่จะเกิดให้เห็นในด้านที่หนึ่งก็คือผลสัมฤทธิ์ของการก่อตั้งระเบียบโลกใหม่ ขบวนการที่สองคือการการเผยออกมาของพัฒนาการของแผนงานของพระอับดุลบาฮานอกขอบเขตโลกซีกตะวันตกและทวีปยุโรปตามขั้นตอนที่ต่อเนื่อง” ¹⁴

ศาสนกิจของชุมชนบาไฮในช่วงสมัยที่สองถูกจัดตามแผนที่กำหนดไว้ แผนงานหลักแรกคือแผนงานเจ็ดปีซึ่งเริ่มในปี พ.ศ. 2489 (ค.ศ. 1946) ดำเนินการโดยธรรมสภาบาไฮแห่งประเทศสหรัฐอเมริกาและแคนาดา ตามด้วยแผนงานสำหรับประเทศอื่นๆ ในช่วงปีท้ายๆ ของปี พ.ศ. 2483 (ค.ศ. 1940) ติดต่อกันมาจนถึงต้นปี พ.ศ. 2493 (ค.ศ. 1950) ส่วนแผนงานร่วมที่ดำเนินการโดยนานาชาติซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนาม

¹⁰ https://bahai.works/MUHJ63-86/451/EPOCHS_of_the_Formative_Age#par6

¹¹ https://bahai.works/MUHJ63-86/EPOCHS_of_the_Formative_Age

¹² Shoghi Effendi, *Messages to the Bahá'í World: 1950–1957*, US Bahá'í Publishing Trust, 1971 edition, p 3

¹³ Shoghi Effendi, *Citadel of Faith*, US Bahá'í Publishing Trust, 1980 third printing, p 2

¹⁴ Shoghi Effendi, *Citadel of Faith*, US Bahá'í Publishing Trust, 1980 third printing, p 6

แผนงานรณรงค์เริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2496 (ค.ศ. 1953) และสิ้นสุดลงในปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) ¹⁵

2.3 สมัยที่สาม : ระหว่างปี พ.ศ. 2506-2529 (ค.ศ. 1963-1986) [Third Epoch: 1963 – 1986]

สภายุติธรรมแห่งสากลได้เชื่อมโยงยุคสมัยที่สามกับการปรากฏของศาสนาจากที่ไม่เคยเป็นที่รู้จักจนมีการริเริ่มแผนพัฒนาทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ นับเป็นสมัยแรก ที่เริ่มเปิดตัวนับตั้งแต่มีการสถาปนาสภายุติธรรมแห่งสากลในปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) ในปีเดียวกันนี้เองสภายุติธรรมแห่งสากลได้เขียนสารถึงเพื่อนศาสนิกชนดังนี้ :

“เพื่อนที่รักยิ่ง ศาสนาของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการปกป้องและหล่อเลี้ยงตลอดมาโดยพระศาสนทูตองค์ต่างๆ ของพระผู้เป็นเจ้า โดยพระผู้เป็นศูนย์กลางแห่งพระปณิธานและโดยสัญญาอันต่างๆ ของพระองค์บนโลก บัดนี้เมื่อสมัยใหม่ที่สามของยุคแห่งการก่อร่างมาถึง ศาสนาจึงต้องมีการเติบโตรวดเร็วอย่างขนานใหญ่ มีการเพิ่มความสอดคล้องและการขยายสมรรถนะทางด้านการบริหารจัดการ มีการพัฒนาสถาบันต่างๆ ตลอดจนการส่งผลออกไปในทุกระดับสังคม พวกเราในฐานะเป็นสมาชิกจะต้องศึกษาพระวาทะที่ให้ความมีชีวิตชีวาอย่างสม่ำเสมอ รับประทานอย่างอุทิศ มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งทางจิตวิญญาณ แสดงให้โลกเห็นว่าการมีวุฒิภาวะและความรับผิดชอบคือรากฐานที่รับประกันความผาสุกแก่วิถีชีวิต ทำให้ชีวิตได้รับการปลดปล่อยจากกิเลส อุปาทานและสิ่งล่อใจที่มีอยู่อย่างมากมายในสังคมยุคปัจจุบัน ¹⁶

ในช่วงสมัยที่สาม ได้มีการจัดศาสนกิจของชุมชนบาไฮในสามแผนงาน ได้แก่ แผนงานเก้าปีเริ่มปี พ.ศ. 2507 (ค.ศ. 1964) แผนงานห้าปีเริ่มปี พ.ศ. 2517 (ค.ศ. 1974) และแผนงานเจ็ดปีเริ่มปี พ.ศ. 2522 (ค.ศ. 1979) ปีที่เตรียมการวางแผนคือปี พ.ศ. 2506 (ค.ศ. 1963) และปี พ.ศ. 2516 (ค.ศ. 1973) ¹⁷

¹⁵ https://bahai.works/MUHJ63-86/Epochs_of_the_Formative_Age

¹⁶ https://bahai.works/MUHJ63-86/451/Epochs_of_the_Formative_Age#par12

¹⁷ https://bahai.works/MUHJ63-86/Epochs_of_the_Formative_Age

2.4 สมัยที่สี่ : ระหว่างปี พ.ศ. 2529-2544 (ค.ศ. 1986-2001) [Fourth Epoch: 1986 – 2001]

สภายูติธรรมแห่งสากลได้นำสมัยที่สี่มาเชื่อมโยงกับชุมชนระดับชาติทางด้านความรับผิดชอบต่อการพัฒนาการความก้าวหน้าของศาสนาในประเทศของตนเอง โดยให้ธรรมสภาบาไฮในระดับประเทศต่างๆ ปรึกษาหารือกับกลุ่มท่านที่ปรึกษาศาสนาระดับภาคพื้นทวีปในการวางแผนงาน โดยที่ศูนย์บาไฮแห่งโลกมิได้กำหนดเป้าหมายให้¹⁸

สารจากสภายูติธรรมแห่งสากลในปี พ.ศ. 2529 (ค.ศ. 1986) เขียนเกี่ยวกับสมัยใหม่ของศาสนาไว้ดังนี้ :

“ ขบวนการใหม่นี้ กำหนดให้ธรรมสภาแห่งชาติต่างๆ กับคณะท่านที่ปรึกษาศาสนาร่วมกันร่างแผนงานส่วนใหญ่ในระดับชาติ นับเป็นสัญญาณแห่งการเปิดขั้นตอนใหม่ของการเผยออกมาของระเบียบการบริหารท่านศาสนิกบาลได้คาดการณ์เกี่ยวกับสมัยที่มาถึงอย่างต่อเนื่องในช่วงยุคก่อร่างศาสนาไว้ล่วงหน้าแล้ว ท่านจึงมิได้ลังเลต่อการรับคุณค่าที่มีต่อพัฒนาการใหม่ทางด้านวิวัฒนาการที่สถาบันบาไฮจะถือเป็นวาระแห่งการเริ่มต้นของยุคแห่งการก่อร่างศาสนา”¹⁹

ศาสนกิจของชุมชนบาไฮในสมัยนี้จัดขึ้นเป็นช่วงแผนงานสามปีซึ่งเริ่มปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1993) ติดตามด้วย แผนงานสี่ปีซึ่งเริ่มปี พ.ศ. 2536 (ค.ศ. 1996) และแผนงานสิบสองเดือนในปี พ.ศ. 2543 (ค.ศ. 2000)

คุณ อาลี นาจาวานี ซึ่งเคยเป็นกรรมการท่านหนึ่งของสภายูติธรรมแห่งสากลได้กล่าวเกี่ยวกับการเปิดตัวของสมัยที่สี่ไว้ดังนี้

“ เกี่ยวกับการเปิดตัวของศาสนาในสมัยที่สี่กับการตัดสินใจของสภายูติธรรมแห่งสากลในการเปิดสมัยของศาสนาด้วยแผนงานห้าปีชุดใหม่ เหตุผลที่สภายูติธรรมแห่งสากลตัดสินใจเช่นนี้ก็เพราะว่าที่จริงแล้วโลกบาไฮได้บรรลุถึงขั้นตอนนี้ในห้วงเวลาที่ธรรมเนียมปฏิบัติใหม่ได้เริ่มและมีอยู่แล้วพร้อมกันกับวิวัฒนาการด้านสำนักใหม่แห่งการเป็นเจ้าของและการเข้ามามีส่วนร่วม จิตสำนึกที่มีต่อศาสนกิจเช่นนี้ในชุมชนระดับชาติไม่ว่าจะเป็นรูปแบบเดิมหรือที่ผ่านการทดลองมาแล้วย่อมต้องได้รับการยกระดับจึงเป็นเวลาอันเหมาะสมที่จะมีการจัดตั้งสถาบันอบรมเป็นทางการอย่าง

¹⁸ https://bahai.works/MUHJ63-86/451/Epochs_of_the_Formative_Age#par14

¹⁹ [https://bahai.works/MUHJ63-](https://bahai.works/MUHJ63-86/447/Report_from_Conference_in_the_Holy_Land;_the_Inception_of_the_Fourth_Epoch_of_the_Formative_Age#447.7)

[86/447/Report_from_Conference_in_the_Holy_Land;_the_Inception_of_the_Fourth_Epoch_of_the_Formative_Age#447.7](https://bahai.works/MUHJ63-86/447/Report_from_Conference_in_the_Holy_Land;_the_Inception_of_the_Fourth_Epoch_of_the_Formative_Age#447.7)

ยุคก่อร่างศาสนาของศาสนาบาไฮ

ถาวรทั่วโลกเพื่องานของธรรมสภาบาไฮในทุกประเทศ สถาบันอบรมถูกกำหนดให้ผลิตผู้อำนวยการความสะอาดและผู้อบรมซึ่งจะทำหน้าที่พัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมของกลุ่มศึกษา กำหนดให้การจัดชุมนุมเพื่อการอธิษฐานและชั้นเรียนเด็กกลายเป็นรูปแบบตายตัวของทุกชุมชนบาไฮทั่วโลก กิจกรรมหลักเหล่านี้จัดขึ้นในลักษณะเปิดที่เอื้อให้ผู้แสวงหาตลอดจนผู้ที่ยังไม่เป็นบาไฮทั้งผู้ใหญ่และเด็กเข้ามาร่วมได้”²⁰

2.5 สมัยที่ห้า : ระหว่างปี พ.ศ. 2544-ปัจจุบัน (ค.ศ. 2001-ปัจจุบัน) [Fifth Epoch: 2001 – Present]

สภายุติธรรมแห่งสากลได้เชื่อมโยงศาสนาในสมัยที่ห้าและสมัยปัจจุบันกับการประเทืองชีวิตที่อุทิศในชุมชนบาไฮด้วยการสร้างสักการสถานระดับประเทศ และการพัฒนาหน้าที่ของสถาบันต่างๆ ณ ศูนย์บาไฮแห่งโลก²¹

สารเรชวานปี พ.ศ. 2544 (ค.ศ. 2001) จากสภายุติธรรมแห่งสากลเขียนเกี่ยวกับการบรรลุสมัยใหม่ของศาสนาไว้ดังนี้

“พลังอำนาจแห่งความตั้งใจที่เกิดขึ้นจากความตระหนักนี้ได้เป็นลักษณะพิเศษของการประชุมของบรรดาที่ปรึกษาประจำทวีปและอนุกรทั้งหลาย ที่มาร่วมชุมนุมกัน ในดินแดนศักดิ์สิทธิ์เมื่อเดือนมกราคมที่ผ่านมา เหตุการณ์นี้ได้ก่อให้เกิดประสบการณ์ที่ให้ความกระจ่างอย่างมากในการเป็นเครื่องแสดงถึงการเข้าสู่ระยะใหม่ของศาสนา ซึ่งก็คือสมัยที่ห้าของยุคก่อร่าง ความกระฉับกระเฉงของกำลังวังชาดังที่แสดงออกมาในการชุมนุมครั้งนี้ เป็นที่เข้าใจว่าเป็นการแสดงปรากฏของคุณภาพที่สูงขึ้นของกิจกรรมที่มีอยู่ทั่วไปในชุมชน การดำเนินงานในปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญทั้งหลายของการทำให้กระบวนการในการเข้าสู่ศาสนาของมวลชนก้าวหน้าเป็นสิ่งที่ให้การยืนยันแก่ข้อสังเกตนี้ ด้วยประการฉะนี้หนทางได้ถูกแผ้วถางไว้แล้วสำหรับแผนงานห้าปี อันจะเป็นการลองครั้งแรกที่จะเริ่มกระทำในระยะที่ห้าของยุคนี้”²²

²⁰ Nakhjavani, Ali, *Shoghi Effendi: Author of Teaching Plans*, p 61

²¹ https://bahai.works/Ri%E1%B8%8Dv%C3%A1n_messages/2001#par9

²² https://bahai.works/Ri%E1%B8%8Dv%C3%A1n_messages/2001#par2

From: Bahaipedia https://bahaipedia.org/Formative_Age

The Formative Age of the Bahá'í Faith

[English version]

The **Formative Age** of the [Bahá'í Faith](#), also known as the **Transitional** or **Iron Age**, refers to the present time period that began with the passing of ['Abdu'l-Bahá](#) in [1921](#) and will last until the establishment of the [Golden Age](#) at some point in the future.

1 Background

Shoghi Effendi described the Formative Age of the Faith as being a period of transition, where the spiritual inspiration of the [Heroic Age](#) will be translated into personal and societal change that will lay the foundations for a [Golden Age](#).

"The last twenty-three years of the first Bahá'í century may thus be regarded as the initial stage of the Formative Period of the Faith, an Age of Transition to be identified with the rise and establishment of the Administrative Order, upon which the institutions of the future Bahá'í World Commonwealth must needs be ultimately erected in the Golden Age that must witness the consummation of the Bahá'í Dispensation."^[1]

Shoghi Effendi stated that during the Formative Age the Administrative Order would be completed with the establishment of the Universal House of Justice, the Kitáb-i-Aqdas would be codified and its laws promulgated, the [Lesser Peace](#) would be established, and that mankind would unite, reaching maturity.^[2]

Shoghi Effendi identified the close of the Formative Age as being associated with the establishment of a Bahá'í Commonwealth and the Most Great Peace:

"The onrushing forces so miraculously released through the agency of two independent and swiftly successive Manifestations are now under our very eyes and through the care of the chosen stewards of a far-flung Faith being gradually mustered and disciplined. They are slowly crystallizing into institutions that will come to be regarded as the hall-mark and glory of the age we are called upon to establish and by our deeds immortalize. For upon our present-day efforts, and above all upon the extent to which we strive to remodel our lives after the pattern of sublime heroism associated with those gone before us, must depend the efficacy of the instruments we now fashion—instruments that must erect the structure of that blissful Commonwealth which must signalize the Golden Age of our Faith."^[3]

Shoghi Effendi did not give an exact prediction for when the Formative Age would end but did state that both the Formative and Golden Ages may have ended by the 2800's:

"The last twenty-three years of that same century coincided with the first epoch of the second, the Iron and Formative, Age of the Dispensation of Bahá'u'lláh—the first of a series of epochs which must precede the inception of the last and Golden Age of that Dispensation—a Dispensation which, as the Author of the Faith has Himself categorically asserted, must extend over a period of no less than one thousand years ..."^[4]

2 Epochs of the Formative Age

Shoghi Effendi divided the Formative Age into multiple epochs, and the Universal House of Justice has continued to define epochs. As with the Heroic Age, the epochs are not determined by a time interval, but by milestone events. They are separate and distinct to the epochs of the [Divine Plan](#).

2.1 First Epoch: 1921 - 1944/46

Shoghi Effendi characterized this epoch as being associated with the erection of the [Administrative Order](#) of the Faith. He noted the [First Seven Year Plan](#) as being an important aspect of the period.^[5]

He described this period in the foreword of [God Passes By](#):

"The inception of this fourth, this last period of the first Bahá'í century synchronizes with the birth of the Formative Age of the Bahá'í Era, with the founding of the Administrative Order of the Faith of Bahá'u'lláh—a system which is at once the harbinger, the nucleus and pattern of His World Order. This period, covering the first twenty-three years of this Formative Age, has already been distinguished by an outburst of further hostility, of a different character, accelerating on the one hand the diffusion of the Faith over a still wider area in each of the five continents of the globe, and resulting on the other in the emancipation and the recognition of the independent status of several communities within its pale."^[6]

In a 1951 cable Shoghi Effendi places the close of the first epoch at the inauguration of the second Bahá'í century.^[7] A letter written on the behalf of the Guardian in 1953 states that the first epoch of the formative age spanned twenty-five years, placing its close as 1946.^{[8][9]} The Research Department of the Universal House of Justice has clarified that the first epoch ended with the period between 1944 and 1946.^[10]

The activities of the Bahá'í community during the first epoch were organized as follows; preparation from 1921 to 1937, the first Seven Year Plan from 1937 to 1944, and consolidation of the results of the plan from 1944 to 1946.^[11]

2.2 Second Epoch: 1946 - 1963

Shoghi Effendi characterized this period as being associated with the spread of the Faith beyond the confines of the Middle East and the Western Hemisphere through the [Divine Plan](#), and with the rise and consolidation of the World Center of the Faith.^[12]

Shoghi Effendi referred to the opening of the second epoch of the Formative Age in his message to the 1947 American National Convention.^[13] He described it in that message as follows:

"The epoch we have now entered is destined to impart a great impetus to this historic, this twofold process. It must witness, on the one hand, the consummation of a laboriously constructed Administrative Order, and, on the other, the unfoldment of successive stages in the development of 'Abdu'l-Bahá's Plan beyond the confines of the Western Hemisphere and of the continent of Europe."^[14]

The activities of the Bahá'í community during the second epoch were organized according to plans. The first major plan was the [Second Seven Year Plan](#) for the National Spiritual Assembly of the United States and Canada which began in 1946. Various other plans for other countries were followed during the late 40's and early 50's. A unified international plan known as the [Ten Year Crusade](#) began in 1953 and ended in 1963.^[15]

2.3 Third Epoch: 1963 - 1986

The [Universal House of Justice](#) associated the third epoch with the emergence of the Faith from obscurity and initiation of social and economic development plans. It was the first epoch to be inaugurated by the Universal House of Justice which was established in 1963. In a 1963 message from the House the following was written:

"Beloved friends, the Cause of God, guarded and nurtured since its inception by God's Messengers, by the Centre of His Covenant and by His Sign on earth, now enters a new epoch, the third of the

Formative Age. It must now grow rapidly in size, increase its spiritual cohesion and executive ability, develop its institutions and extend its influence into all strata of society. We, its members, must, by constant study of the life-giving Word, and by dedicated service, deepen in spiritual understanding and show to the world a mature, responsible, fundamentally assured and happy way of life, far removed from the passions, prejudices and distractions of present day society."^[16]

The activities of the Bahá'í community were organized into three Plans during the third epoch. The **Nine Year Plan** beginning in 1964, the **Five Year Plan** beginning in 1974, and the **Seven Year Plan** beginning in 1979. 1963 and 1973 were years for preparation.^[17]

2.4 Fourth Epoch: 1986 - 2001

The Universal House of Justice associated the fourth epoch with the national communities taking on the responsibility for their own development, with National Assemblies formulating goals in consultation with their Continental Counselors, rather than goals being determined at the World Centre.^[18]

In a 1986 message from the House the following was written regarding the new epoch:

"This new process, whereby the national goals of the next Plan are to be largely formulated by National Spiritual Assemblies and Boards of Counselors, signalizes the inauguration of a new stage in the unfoldment of the Administrative Order. Our beloved Guardian anticipated a succession of epochs during the Formative Age of the Faith; have no hesitation in recognizing that this new development in the maturation of Bahá'í institutions marks the inception of the fourth epoch of that Age."^[19]

The activities of the Bahá'í community during this epoch were organized according to a Three Year Plan beginning in 1993, a Four Year Plan beginning in 1996, and a Twelve Month Plan beginning in 2000.

Alí Nakhjavání, who was a member of the House, has described the inauguration of the Fourth Epoch:

“As to the fourth epoch and the decision of the Universal House of Justice to open a new epoch with a new Five Year Plan, the reason for such a step was the fact that a stage had generally been reached in the Bahá'í world when a new culture had begun to prevail and a new sense of ownership and participation to evolve. If this sense existed in some old and experienced national communities, it had to be enhanced. The time had come for Training Institutes to become formally and universally established as a permanent feature of the work of every National Spiritual Assembly. This Institute was designed to produce facilitators and tutors who would develop and promote the activities of study circles. Devotional meetings and children's classes also had to become fixed patterns in every Bahá'í community throughout the world. These core activities would be conducted in such a manner as to open the doors of the community to sympathetic seekers and non-Bahá'ís, both adults and children.”^[20]

2.5 Fifth Epoch: 2001 - Present

The Universal House of Justice associated the fifth, and current, epoch with the enriching of devotional life in Bahá'í communities through the erection of national Houses of Worship, and the development of the functions of institutions at the World Centre.^[21]

The following was written regarding the inauguration of the new epoch in the Houses 2001 Riḍván message:

"The power of will generated by this consciousness characterized the conference of the Continental Counsellors and the members of their Auxiliary Boards who gathered here last January in the Holy Land. The event produced so illuminating an experience as to signalize the Faith's entry into a new epoch, the fifth of its Formative Age. Such a freshness of vitality as was displayed at this

historic gathering came to be understood as a manifestation of the rising quality of activity throughout the community. Pursuit during the past year of the essentials for advancing the process of entry by troops confirmed this observation. The path was thus paved for the Five Year Plan, the first venture being entered upon in the Fifth Epoch."^[22]